Admont (?), um 1138/1165

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

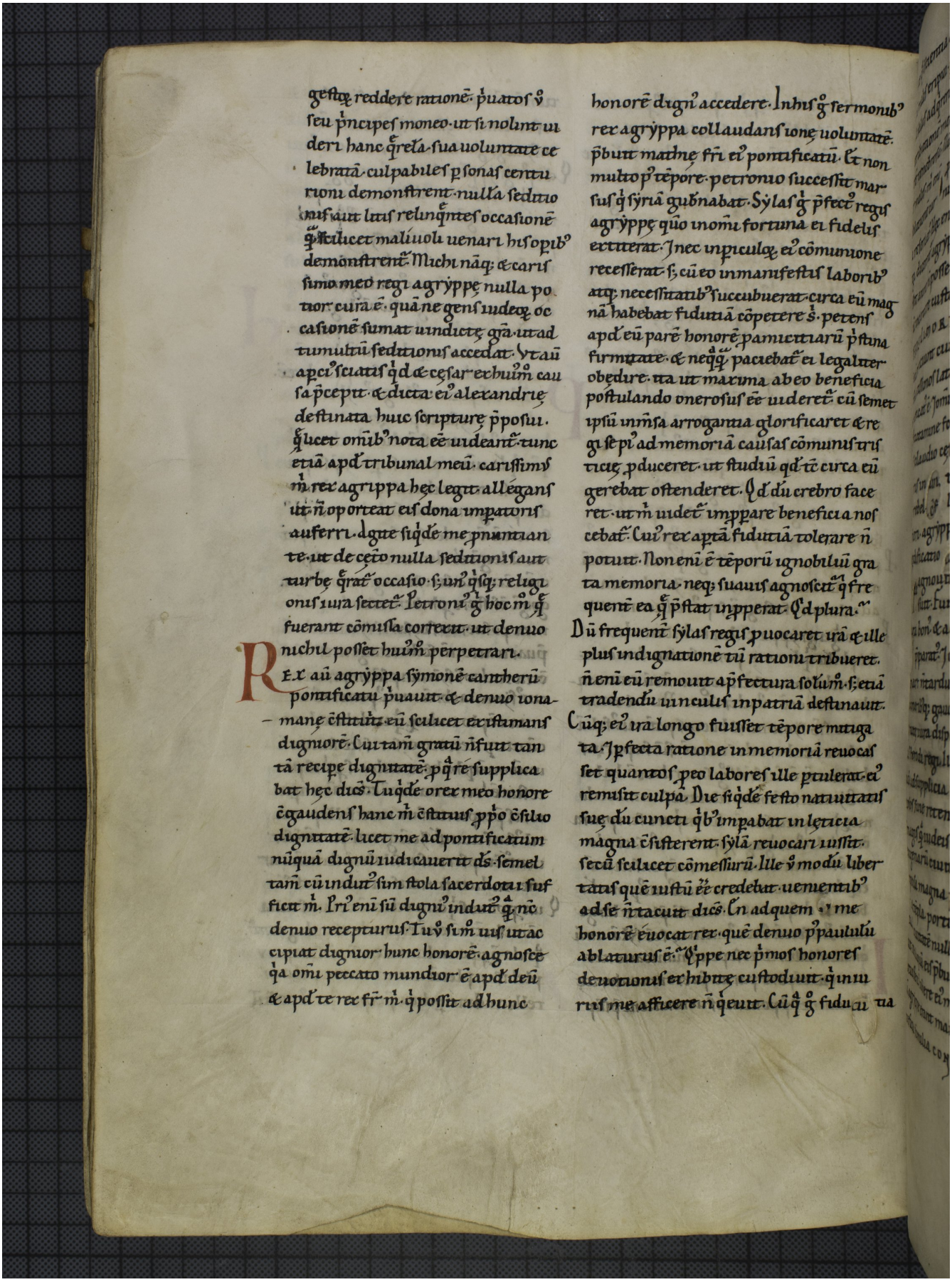

gestaq; reddere rationē. ꝑuatos ꝙ seu ꝑncipes moneo. ut si nolunt uideri hanc q̄rēlā sua uoluntate celebratā culpabiles ꝑsonas centurioni demonstrent. nullā seditionis aut latrocinii relinq̄ntes occasionē q̄ scilicet maliuoli uenari his opib⁹ demonstrent. Michi nāq; ē carissimo meo regi agrippe nulla potior cura ē. quā ne gens iudeoq; occasionē sumat uindictę grā. uel ad tumultū seditionis accedat. Vtaū apci sciatis q̄d ē cęsar erbuū̄ causa ꝑcepit. & dicta ei⁹ alexandrię destinata huic scripturę ꝑposui. q̄ licet oīb⁹ nota ee uideant. tunc etiā apd̄ tribunal meū. carissimi m̄ rex agrippa hęc legit. allegans ut ñ oporteat eis dona impatoris auferri. dgue siq̄d̄ me pnuntiante. ut de cęto nulla seditionis aut turbę q̄rat occasio. s; unusq̄sq; religionis iura sectet. Petroni⁹ g̃ hoc m̄ q̄ fuerant cōmissa correxit. ut denuo nichil posset huiū̄ perpetrari.

REX aū agrippa symonē cantherū pontificatu ꝓuauit. & denuo ionamanę cōstituit. eū scilicet existimans digniorē. Cui tam gratū ñ fuit tantā recipe dignitatē. ꝓ q̄ ꝝ supplicabat hęc dicēs. Tuq̄d̄ orem meo honore cōgaudens hanc m̄ cōstituis ꝓpo cōsilio dignitatē. licet me ad pontificatum nūquā dignū iudicaueris. ds. semel tam cū indut⁹ sim stola sacerdotii sufficit m̄. Sri enī sū dignū indut⁹ q̄. nō denuo recepturus. Tuū sim⁹ uis ut accipiat dignior. hunc honorē. agnosce qa oīm peccato mundior ē apd̄ deū & apd̄ te rex fr̄ m̄. q̄ possit ad hunc honorē digni⁹ accedere. Inhis g̃ sermonib⁹ rex agrippa collaudans ionę uoluntatē. ꝓbuit mathię fri ei⁹ pontificatū. Et non multo ꝓ tępore. petronio successit marsus q̄ syriā gubnabat. Sylas q̄ ꝓfect⁹ regis agrippę quo inōmi fortuna ei fidelis extiterat. Jnec inpiculoq; ei⁹ cōmunione recesserat. s; cū eo inmanifestis laborib⁹ atq; necessitatib⁹ succubuerat. circa eū magnā habebat fiduciā cōpetere s. petens apd̄ eū parē honorē. pamicitiarū ꝓ tuna firmitate. & neq̄q̄ paciebat ei legaliter obedire. ita ut maxima abeo beneficia postulando onerosus ee uideret. cū semet ipsū inms̄a arrogantia glorificaret & regi sę pi⁹ ad memoriā causas cōmunis tristicię ꝓduceret. ut studiū q̄d̄ tē circa eū gerebat ostenderet. Q̄d̄ du crebro faceret. ut m̄ uidet⁹ imppare beneficia noscebat. Cui⁹ rex aptā fiduciā tolerare ñ potuit. Non enī ē tęporū ignobiliū grata memoria. neq; suauis agnoscit⁹ q̄ frequentē ea q̄ ꝓstat unpperat. Q̄d plura.

Dū frequentē sylas regis ꝓuocaret ira & ille plus indignationē tū rationi tribueret. ñ enī eū remouit ap fectura solū̄m. s; etiā tradendū uinculis inpatriā destinauit. Cūq; ei⁹ ira longo fuisset tępore mitigata. Jp fecta ratione in memoriā reuocasset quantos ꝙ peo labores ille ꝓtulerat. ei⁹ remisit culpa. Die siq̄d̄ festo natiuitatis sue dū cuncti q̄b⁹ impabat in lętitia magna ē sisterent. sylā reuocari iussit. secū scilicet cōmessurū. Ille ꝙ modū libertatis quę iustū ee credebat. uenientib⁹ adse ñ tacuit dicēs. Jn adquem ꝙ me honorē euocat rex. quē denuo ꝓ paululū ablaturus ē. Ꝙppe nec ꝓmos honores deuotionis exhibitę custodiunt. q̄ uiros me afficere ñ q̄eunt. Cū q̄ g̃ fiduciā ita